

Oluf Pedersen: Flere Medlemmer har omtalt Friskolernes Stilling, og den højtærede Undervisningsminister har svaret dertil, at man overvejer at give dem Tilskud paa Finansloven. Jeg synes, at det maatte være muligt at skaffe Friskolerne Tilskud af den fælleskommunale Fond svarende til dennes Andel i Skolens Udgifter pr. Barn i Almindelighed. Det er urimeligt, naar vi her i Landet har Skolefrihed, om end Undervisningspligt teoretisk, at man da økonomisk har ordnet Sagen paa en saadan Maade for disse Skoler, at Forældrene skal deltage i de almindelige Udgifter for Kommunerne til Skolerne, og at de derefter yderligere skal afholde Udgifterne for deres egne Børn.

Den højtærede Landbrugsminister svarede velvilligt over for mit Ønske om Frihandelskorn til Høseholdere, men Ministeren havde Betænkeligheder med Hensyn til, at der skulde blive for mange Høns, hvis næste Aars Høst slog fejl. Disse Betænkeligheder ved jeg Raad for, for man kan saa ganske roligt hugge Hovedet af Hønsene til næste Aar, saa den Bekymring synes jeg ikke der er Grund til at nære.

Jeg takker den højtærede Handelsminister, fordi han vil være velvillig med Hensyn til en ekstra Tildeling af Brødkort. Derimod var den højtærede Minister jo glad ved den bestaaende Æbleordning. Jeg maa dog her gøre en Indvending, som Ministeren maaske kan føre videre. Det er den, at man over for en Sort som Bramley højt maa give 20 pCt. Tillæg til Prisen. Da den kan holde sig langt hen paa Aaret, er det urimeligt. Dette Forhold skyldes, at man har opført denne Sort som et Efteraarsæble, hvad den slet ikke er. Prisen dækker slet ikke Omkostningerne, og Resultatet er, at den bliver bragt paa Markedet alt for tidligt, saaledes at vi til Foraaret kommer til at staa og mangle Æbler.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit vendte sig mod Beskatningen af Forbedringer paa fast Ejendom, der jo ogsaa maa synes at være en Meningsløshed, for ikke at sige skadelig. Ejendomsbeskatningen bør naturligvis ikke omfatte Bygninger, saadan som den gør nu, og særlig da ikke Nybygninger og Forbedringer, men alene omfatte Jorden og først og fremmest Jordværdistigningen.

Jeg har over for den højtærede Finansminister fremsat Ønske om, at man nu gik til den Revision, der skulde ske af Grundstigningsskyldloven. Dertil siger den højtærede Minister, at han vil forhandle med Skattekommissionens Formand, om det var muligt at faa en Ændring i Grundstignings-

skylden, men den højtærede Finansminister mente ikke, at det var muligt at ændre i Loven om Grundstigningsskyld uden en Indstilling fra Skattekommissionen. I denne Betragtning kan jeg ikke være enig med den højtærede Finansminister. Jeg har paapeget visse Fejl, der er ved Loven, og skal gerne fremsætte mine Ønsker i Lovforslags Form, og min Stilling kan i alt Fald ikke være afhængig af en mig uvedkommende Kommissions Indstilling. De nuværende Forhold mener jeg er urimelige, og Kommissionen har endnu ikke efter mange Aars Forløb fundet Anledning til at gøre en Indstilling. Jeg synes ikke, at Regeringen kan, og i alt Fald kan Rigsdagen ikke dække sig bag Skattekommissionen over for Krav om en tiltrængt Revision af Loven om Grundstigningsskyld, en Revision, der for øvrigt skal ske ifølge gældende Lov.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Sorø A.): Jeg erfarer nu, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som jeg sagde før, er af en lidt sart Natur, han har ikke kunnet taale min Stemme forleden Dag, og det er det, der har irriteret ham. Derfor afbrød jeg ogsaa det ærede Medlem den Dag og sagde: Læs min Tale! Jeg tror, at hvis det ærede Medlem havde ventet, til han havde læst min Tale, vilde han ikke have holdt den Tale, han holdt. Men nu har han jo holdt den, og nu har en Del Venstreblade benyttet den til et stærkt Angreb paa mig, og saa forstaar jeg, at det ærede Medlem, som er helt kemisk fri for alle Tendenser til Agitation o. s. v., alligevel ikke vil lade disse Venstreblade i Stikken ved at erkende, at det ærede Medlem har taget fejl i sin Opfattelse. Den Dag, da jeg afbrød det ærede Medlem, sagde han, at det skulde glæde ham, hvis han havde misforstaaet mig, for det var med Sorg, han havde hørt min Tale.

Det ærede Medlem har jo ikke kunnet paavise eet eneste Punkt, hvor jeg har søgt at komme bort fra det Medansvar, som mit Parti har vedrørende Skatte-lovene.

Naar det ærede Medlem siger, at jeg jo tilbød Forhandling, ja, saa har jeg gentaget Tilbudet i Dag, men det ærede Medlem synes her at være lidt tung i Opfattelsen. Jeg har sagt, at naar jeg talte om de indirekte Skatter, skyldtes det, at Med-